

Lovens Formaal kan benyttes af Banken i Henhold til nærmere, af Valutaudvalget godkendte Regler.

For eventuelle Tab hidrørende fra den ændrede Valuta-ordning m. v. faar Staten Refusionsret hos Nationalbanken indenfor Nettooverskuddet i de 4 Regnskabsaar 1924—25, 1925—26, 1926—27 og 1927—28.

Den mellem Staten og Nationalbanken indgaaede Valuta-Overenskomst ændres i Overensstemmelse med de angivne Ændringer i Loven om Valutaforanstaltninger.

I Overensstemmelse med en Erklæring fra Valuta-centralens Bestyrelse fastsættes det derhos, at de i Loven af 29. Marts 1924 om Oprettelse af en Valutacentral med senere Ændringer indeholdte Bestemmelser om Begrænsning af Valutahandelen ved kgl. Anordning kan ophæves, for saa vidt Forholdenes Udvikling maatte gøre dette ønskeligt.

Endelig bestemmes det, at de i Loven af 20. December 1924 omtalte Skatkammerbeviser, som Finansministeren efter Lovens § 6 kan udstede, kan udstedes løbende »indtil 6 Maaneder« (altsaa f. Eks. i 4 Maaneder), medens de efter Loven af 1924 kun kunde løbe i 3 eller 6 Maaneder.

Det af Regeringen forelagte Lovforslag, der vedtoges uforandret, bortset fra den sidstnævnte Ændring i den tidligere Lov om Skatkammerbeviserne — hvilken Ændring indsattes i Folketinget efter Forslag af Finansministeren —, var foranlediget ved, at den ved Loven af 1924 tilsigtede Stigning i den danske Kronens Værdi foregik væsentlig hurtigere end i Loven forudsat, saaledes at Kronens Kurs ved Lovforslagets Fremsættelse bevægede sig omkring en Guldværdi af ca. 90 Øre. Fra en Række Erhvervsorganisationer og Banker m. fl. indhentedes Erklæringer, i hvilke udtaltes et almindeligt Ønske, at den saaledes stedfundne Stigning i den danske Kronens internationale Værdi ikke paa ny maatte gaa tabt, ligesom der — tiltrods for de Vanskeligheder for Erhvervslivet, der maa befrygtes at ville være forbundet hermed — var ganske overvejende Stemning for en Genoprettelse af Pariteten indenfor en overskuelig Fremtid. Nationalbanken, med hvilken der forhandlede om Spørgsmaalet, tiltraadte det fornævnte Standpunkt og erklærede sig villig til at opretholde en Mindstekurs for den danske Krone, der svarer til en Guldværdi for denne af henved 90 Øre, ligesom Banken var indforstaaet med Ønskeligheden af at holde Kurssvingningerne indenfor saa snævre Grænser som muligt.